

ÜVELYK MATYI.

NAGY FÉRFIAK.

(Gipszből.)

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szeged, iskola-utca, Pfan-ház, a hová az előfizetési pénzek s a kéziratok is küldendők.
Előfizetési ár: Negyedévre 1 frt 25 kr., félévre 2 frt 50 kr. — Előfizethető a kiadóhivatalban, továbbá Bába Sándor, Engel Adolf, Endrényi testvérek, Traub B. és társa könyvkereskedésében, hol a lap egyes számai is kaphatók.

Egyes szám ára 10 kr.

XXXIV.

Endrényi Antal.

A restaurácziónál senki sem volt nyugodtabb Endrényi Tóninál.

Bizonyosan tudta, hogy megválasztják egyhangúlag. Mert egyfelől érezte, hogy teljesíti a kötelességét, másfelől pedig (és ez még sokkal megnyugtatóbb) nem volt ellenjelöltje.

*

Hiába is lett volna. Az árváknak olyan jószívű, vagy mondjuk: gyöngye szívű ember kell, mint az elnök.

Szegény árvácskáknak úgy is elég részük van másképp a mostoha-ságban.

*

Még az alantas közegeivel sem bánik mostohán Endrényi Tóni.

Ez az oka, hogy künt az irodában nagy tisztogatást kellett tartani, még a kamiban is.

Azt ne következtesse azonban valaki ebből, hogy az árvaszék dolgai el volnának maradva.

Nincs ott hátralék soha, csak a kamatokban.

*

De ez aztán van bőven. Mikor úgy negyedévenként megíródik a kimutatás az árvatári kamat-hátralékokról, Endrényi Tóninak mindig keserű napja van.

Jobb szeretné ő, ha ezt a restancziát nem kellene kimutogatni.

*

Általában nagy barátja a békének.

Még a különben nehéz természetű árvapénztárnokkal is úgy éltek, mint egy pár gerle.

*

A Prófétában is közbizalommal választott ülnöke egy árvaszéknek.

Ha ő meg nem jelenik a nagy asztalnál, arra a székre nem mer ráülni senki.

Igaz, hogy a szegedi bátor embereknek nem volt még alkalmuk ilyen merészségre. Mert Endrényi Tóni mindig jelen van.

*

Pontosságban legföljebb ha János doktor fogott ki rajta, míg Röszkére nem helyezték át a nagy fejt.

*

Klemm Pista vadászkalandjainak nincs hívebb hallgatója Endrényi Tóninál.

Persze könnyű neki az a törhetlen barátság és jóakarát Klemm iránt. Sohse jut abba a helyzetbe, hogy reklamálnia kellene a vizet.

*

Egyike a legállhatatosabb szatymazi kirándulóknak.

Ugy tekinti a Kelemen Kálmán szöllőjét, mint az árvaszék vasárnap-i hivatalos helyiségét.

És csak itt esik meg, hogy Kelemen ülnök nem tud a kedvére dolgozni.

Sűrűn megdorgálja az erélyes elnök, hogy ne az időt töltsse, hanem a poharakat.

*

Kiváló műértő a szatymazi menük megállapításában és János doktornak, a főszakácsnak ő adja ki a vacsora recepteket.

Azontul pedig maga kóstolja meg az ételt, hogy kellőképp el van-e szóva.

Mert az Endrényi-féle szakácskönyv szerint lényeges kelléke az ételnek a sok só, hogy bátran lehessen ráinni.

*

Politikába nem igen avatkozik. Legföljebb ha városi képviselőválasztásoknál a külterületen vállal elnökséget, mivelhogy össze van vele kötve egy kis tanyai kiruccanás.

A választások természetesen mindig győzelemmel végződnek. Hogy is ne, mikor az elnök olyan szépen győzi.

48.

Nem alkuszik a negyvennyolcas,
Akármerről fu is a szél,
Aki Kossuthnak követője,
Legyen olyan, mint az aczél.

Mondja ki fönnen, bátorággal,
Zászlóvivője hogy ki lesz,
Hogy jelszava most is a régi,
Nem pedig a negyvenkilencz.

Értse meg egymást Alzon, Herman,
Bartha Miklós és Madarász,
A lényegében valamennyi
Algy is egy elvet magyaráz.

Ami kis eltérés van köztük,
Solonyi sem ad rá sokat,
S ha megkérlik, Károlyi Sátor
Is elhagyja a hochokat.

Kolló Rajos Kün-Felegyházán
A szent békét hirdette még,
S bizony megérjük: Nagy-Körössel
Szépen keset fog Kecskemét.

A körösi beszámolóban
Látunk erre bő alapot.
A jelszó az, hogy szent a béke,
Le, uraim, a kalapot!

Arany programm ezé a párté
S nem holmi hitvány keverék,
Összeforrasztani erősen
Egy Cötvös mindenkor elég.

Hüvelyk Matyi.

Kérdés ?

Miért hagyta jóvá a miniszter a szegedi Nimródokat ?

Azért, hogy a vadállomány itt is szaporodhassék.

Nyilatkozatok a piacz rendezéshez.

A piaczot mifelénk kell tenni.

Egy városatya.

A piacznak legjobb helye van a Rudolf-téren,
mert ott van az én ház am.

Egy másik városatya.

Mögbolondultak az urak, a piaczot elakarik innét
tönni.

Egy gyümölcsös kofa.

Butaság az ősi piaczot elosztani, mikor itt a
házat is megvettem, meg a boltot is megnagyobbí-
tottam.

Tóth Péter.

A patikámat arról ismerik, hogy a zöldséges
piaczon van, ha elmegy innét a piacz, miről találják
meg ?

Barcsay patikáros.

Nekem mindegy, akár a házam előtt, akár a
Ferencz-téren lesz a piacz, mert ott is van eleje a
házamuak.

Zsótér Andor.

A házamuak a Ferencz-tér felé van a sarka.

Jernei.

Aki birkahússal él, annak nem kell a patika.
Nem bánom, ha a czinczárók másfelé mennek.

Dr. Hibay.

A tápéi gyékényesek nem vesznek koporsót.

Gárgyán és Kegyes.

Megnősültem, de azelőtt se éltem a piaczról.
Tölem mehet a piacz akárhova.

Kass János.

A pénzpiacz iránt érdeklődöm, a subapiacz iránt
nem.

May Mari.

Ha a piaczot innét elviszik, a vastorony is
üres lesz.

Heim Mátyás.

Ne hagyjuk a piaczot,
Üssük csak a vasat!
Mert hogyha elviszik,
A szívem meghasad.

Mayer vásáros.

Oda megyek, ahol a piacz lesz.

Fullmann.

Utánad megyek oda is.

Walter.

Ott leszek én is!

Nagy Béla.

Ne hagyd magad Schlesinger, de még a
piaczot se.

A kék golyó.

A sarok bótot mindig megkeresik.

Aigner matralista.

Csak egy csillag bót van.

A kék csillag.

Nálam mindig végeladás van és áll a vásár.

Déry.

Lőrinez, a város eselédje.

Ehun vagyok é!

Rám támadtak a kofák, aszondják, hogy olvasták az ujságbú, hogy etöszik a piacztot szörte széjjel a városba.

Fenyögetödznek, hogy csúfot látunk csak úgy mint mikó az emböröket akartuk elzavarni a városháza elöl, ha űket is elakarják a régi hejükrü tönni.

Váltig mondtam nekik, hogy nem igaz abbú sömmi, csak az ujságírók fundálták ki, de űk csak nem tágitottak, aszonták, hogy nem zörög a falevél, ha nem fujja a szél, kö valaminek a dologba lönni.

Montam nekik, hogy münk, mán mint a röndérség nem tudunk sömmit az egész dologrul, mán pedig nálunk nélkül nem történhetik semmi röndözködés, hát még a piac röndözés.

Aszondom!

Mög vót a lófuttatás is, ott vótam mögén szolgálta, de most nem álltam szérül mint harmadéve, mikó egyik lovas űr földütött, oszt majd elgázolt.

Ki vótak a paraszt futtatók mögén csípve kék, mög kávészü kötött unterczigba, mög gyulladás réklibe, rozsdás löszerszámmal, érdömös vót mögnézni űket.

Nem történt semmi baj, csak egy bérös gyerök csúszott le a lörü, mög hogy nem a Sátányék vitték el most az első díjat, mög hogy a Czipóék lovának a lába mögdagadt s a miatt a híros futtató Börcsök nem futtathatótt.

Szögény Börcsök egész esztendöbe a futtatásra bizik, hogy majd beüt az idén, attú is elesött.

Vót jószág kiállítás is, de nagyon csudálkoztak az urak, hogy ojan kevés barom gyüött be a tanyárú.

Fizető néző nagyon kevés vót a futtatáson, de a szérüs kert, mög a szabadkai országút csak úgy tele vót az alsóvárosi nézőkkel, mint az ez előtti esztendökben.

Nézték a futtatást a tavaji árban.

Futtattak űri lovasok is, aszondják, hogy egy fiskális űrnak lova a futtatáson úgy kifáradt, hogy mikó hazavezették, mindgyá le ült pihenni.

A jószág-kézés pedig mög van tiltva, kár azé a szögény jószágokért.

Aszondom!

Radnai történet.

Egy szöke lány, szelid galamb,
A radnai búcsúra ment,
A hajában rózsagaland,
S ott manövríroz a regiment.

Egy szöke lány, szelid galamb,
Hogy visszatér, szól ajaka:
Ne sírj, ne sírj, édes anyám,
Hisz úgy is elvesz az a baka.

Ssittya.

János kiszólásai.

Valami jó testvérök. Mikó az apjuk után mög-osztokodtak, egy gatyát kétfelé vágtak.

*

Nézd mán, ez a fülig sejmös rókosí mönyecske is a féltizenkettös palánki misére jár. Persze nem talál közelebb templomot.

*

A kis Híradó kiadta mán a jelszót. Sipircz kufák, sátorosok, juh-húsosok, csizmadiák — ki a Ferencz-terre, ki a juhszélre. Mer itt nagy piacZRöndözés, mög szépités lösz. Nem tudom, lösz-é hozzá önnivaló?

*

Mögvan a püspök-deputáció is. De hibát tanálok benne. Mer hogy az öreg Czérkö mög Salamon Zsiga benne vannak, az hejjes, de az nem jó van, hogy az Istenös Lippait mög Öblát Lipótöt kihatták.

*

Sokra vitte ez a mi Dankó Pistánk. Szindarabokat is ír mán kótábul.

*

En nem tudom, mit erőlködik ez a Napló avval a sok esti lapokbul vött telegrammal. Ugy sé fog ki a Híradón.

*

Nem szeretöm az Ágnyis-vizet, hanem az Ágnyisokkal ki vagyok békülve.

*

Mán én babám ijen vagyok.

Ragozás.

(SZEMLÉLTETŐ MÓDSZER.)

I.

Sietni fogok.

Rapni fogok.

Sietek.

Rapok.

Siettem.

Raptam!

Magyarázza: Béné. Szeml. képek Tóth-Molnár műterméből.

(Folyt. követc.)

Tanácsok a püspöknek.

Kegyelmes püspököm, jó tanácsot adok,
Mikor a szegedi urakat fogadod:
Kállay Berczivel ne ülj tarokkozni,
Mert a XXI-ed eltalálja fogni.
Rainerrel ne beszélj a policzajságról,
Mert idézgetni fog saját kátéjából.
Reiznert szóhoz jutni viláért ne engedd,
Mert egész könyvtárát ottan hagyja benned,
Salamonhoz jogi kérdéseket ne tégy,
Mert bölcs tanácsítól egyenest fálnak mégy.
Ivánkovics pátert titkárodnak add át,
Mondja el ennek titkos beszámolóját.
Az öreg Czerkótól vigyázz, mert megátkoz,
Ha netán gratulálsz a Hiradózához.
Végül ha „négyszemközt“ kíván Oltványi Pál,
Biztos lehetsz benne, hogy hát denuncziál.

Nádi Veréb.

Piacz rendezés.

Vélemény.

Tekintetes szerkesztő úr!

Becses lapja mindig jó barátja volt az alsóvárosiaknak, remélem, hogy a piacz rendezésre vonatkozó alábbi javaslatomat pártolni fogja.

Miután a tejet, zöldséget, paprikát, sajtot, túrút és olajt az alsóvárosi asszonyok árulják, kiknek férjeik között városi képviselők is vannak, ne fájadjanak azok szegények mindennap olyan messzire a piaczra, hanem a zöldség-, tej- és paprika-piacz helyeztessék le alsóvárosra a szabadság-térre. Az úri asszonyoknak oda tessék lesétálni, az majd egészségükre válik s úgy is ráérnek sétálni egész dél előtt a piaczon, ha pedig nem tetszik nekik gyalogolni, ott van a lóvasút.

A lókupeczek és marhakupeczek Mórában laknak, valamint a kolompár és kupecz cigányok is, a ló- és marhavásár tehát legyen a kolozsvári-téren.

A disznóvágók Rókuson és részben felsővároson is laknak, azért maradjon a disznópiacz Rókuson, de ne a Marstéren, hanem tegyék a Hunyadi-térre, mert ott kész disznóúsztató gödrök is vannak.

A kenyeres kofák felsővároson laknak, a kenyérpiacz helyeztessék oda a Szent-György-térre.

A szatyingosok, pántlikások menjenek javulni Rókusra az új-térre.

A koplalósok, szekeresök maradjanak a Szent-István-téren, mert ott van a kaszinójuk.

A halat az egész városi lakosság szereti, a halaszok ugyan felsővároson laknak, azért mégis a halpiacz elosztandó lenne a városunk mind a négy részére, és pedig a belvárosban maradjon ahol van, felsővároson a cigánytő partjára, alsóváros-

son a bécsi-körútra, mert ott olyan mély víz-állás van, hogy a bárkák megúszhatnak, Rókuson a budapesti-sugarútra a vasút melletti nagy víz-állás partjára.

Így ha nem látják egymást a fisérök, talán nem beszélhetnek össze, és olcsóbb lesz a hal.

Birkahúst a szegényebb néposztály veszi, a czinczárók Rókuson laknak, legyen a juhhús piacz a Ferencz-téren.

A zsbárusok pedig menjenek a korona-utczai türes telkekre.
Egy alsóvárosi városatya.

Az államtitkár titka.

Eljött Láng Lajos Szegedre
Az expresszsel és nem gyalog,
Megvizsgálta, hogy egy évben
Mennyi bort fogyaszt el Balogh.

Ne fölösleges volt ezért
Az államtitkár úr útja,
Ezt a fogyasztási tételt
Schneil Friczi könyv nélkül tudja.

Vagy tán az birta rá Lángot,
Hogy itt két napot eltöltsön:
Kíváncsi volt megsejmelni,
Milyen az az államkölesön.

E miatt nem kellett volna
Megtenni az útnak felét.
Ahol Láng az államtitkár,
Van ott államkölesön elég.

Mégis másért jött le tehát
A mi kedves, derék Lángunk . . .
Meghallotta, hogy Szegeden
Tömerdek sok a szép lányunk.

De hisz a fess államtitkár
Hideg volt itt, mint egy ángol,
Jól jegyezte meg rá Weiner,
Hogy már csak a neve lángol.

Ugyan minek járt hát itt lent,
Azt kérdezi egyre Fajka,
Kinek hivatalos titkot
El nem árult még az ajka.

Ezt kérdezi Csikós Józsi,
Ezt kérdezi még Kispál is,
Kérdi Cserey, a doktor,
Kérdi Papp Deszkó fiskális.

Sohse fesszegessük tovább,
Miért járt itt Láng és minek . . .
Ezt a kedves látogatást
Köszönjük meg Enyedinek.

Csipi-Csóka.

Kötsönös Rókus.

A szögedi háziúr.

Tisztótt úr, vögye mög az házamat.

Gyűnnek mán haza az radnaji búcsúsok az sok szöröncséve, amit az szűz Máriájátú kiimádkoztak.

Az anyjukom is é, mindön esztendőbe eszokott mönni, de az idén nem möhetött, mer sok az dolog — lakónk van.

A mög aszonta, hogy az asszony né mönnyön a háztú, mer akkó kihurczózkodik kutyástú.

*

Ahun a, szödi mán az szót az szabadságot kapitány úr az potrohábú, eszabadult az legszöbbik macskája.

— Hé, háziúr, egész népsék, tyere fokt mek.

A macska mög az ház tetejirü fuj le az vörös pofájú gazdájára, amik kajabál, mint az rossz katona trombita.

— Mék se nem szalat az Jóskát, mer a tied Pistát gyereke megfogják, télután megpakónni, kihurczolokodik eppül az komisz házpu, ahol enyim macskát nem fityázni.

No, mondok, mán csak azé a macskájé ne hagyon itt a tisztótt úr, hej, gyerökök, vágódjatok mán fő az háztetejire, oszt fogjátok e azt a jószágot.

Az tisztótt lakónk mög az felesége úgy tartották az hasukat, az nevetéstú, hogy azok a gyerökök kergették az macskát az ház tetején.

De csak éezző mögeszük, az Jóska, nagyot kaját az anyjukom hátúru, hogy maj csak le esők az lábomru, oszt ahun a gyerök vérebe lent az földön.

Elejibe fő akartam hasinni az lakóm hasát, de maj csak mögnyugodtam az írásba, hogy ha mán szenvedni kő az lakóé, lögyön az úr akarátja, úgy se hótt belé az gyerök, csak mögsántútt.

*

De ha mán ojjan tudományosak az tisztótt kapitány úrnak az kutyáji, legalább is valami hasznát vönné az embör.

Odaszóllok neki:

Hajja-e tisztót lakó úr, vóna-e szavam. Ha mán az a gyerök kitorte az lábát is, mög hogy úgy örizzük azokat az okos jószágotak, neköm is töhetne vélük egy kis kügyességüt:

— Na, hogyha van igazat, lehet tenni.

Oszt odamék hozzá, hogy jobban elértese.

— Abba kéröm, hogy állíjja ki ide az ajtóba a legharapósabbakat, mikó az végrehajtó gyün.

Nevetött az a vén zsandár-pofáját.

— Jó, jó, jó, eztet fan jó egy ideát.

Tennap oszt beütött az dolog. Az egyik kutya kiszötte egészen az végrehajtó-plundra fenék-béllésit.

Ebbü mög baj lött. Hozik az írást, hogy az kapitány úr elé kő mönni az harapós kutyájé.

— No, — mondok — münk felel mánost a kutyájé.

Az lakóm mérgesen rám hujjánt, hogy mög csak akkék, hogy egy lakót maczerájjanak. Abba az minütába hurczózkodik.

De csak lecsillapítottam, hogy aszondom:

— Mán csak azt né tögyé, ikább evállalom a kutyaharapást.

Öt pöngöt füzettem érötte.

Ehun vagyok é, az eső lakbért evitte az végrehajtó, oszt itt mögén 5 pöngö. De ebbe is mögnyugszom, mert az lakó pénzbe kerül.

*

Gyün az anyjuk mögén üzenette, hogy azt hujjángati odakint az kapitányné téjsasszony, hogy nem téjsasszony ü, hanem „nacsésága“, oszt hogy mé nem hordassuk mán ki az árnyékszéköt? Mer föjelent benünkent.

Mög hogy az kéményt is kitisztíjjuk, mer ha tűz lösz, akkó maj tanuskodik, hogy münk vagyunk az oka. De mibü? mondok.

Szögény anyjukom kihuzta az ágybú az ezibát, oszt evitte az zsidó-piaczra, hogy annak az árábü öleget tögyünk az — lakónknak.

*

Hé, anyja te, gyűnnek mán az embörök az kutyaéneklesi versönyre, ahun az nagykaput is elátták. Hujjánts közéjük, hogy vögyék mög az házamat.

APRÓ HÍREK.

— **Ábrányi Emil** most már nemcsak Bismarckékkal akadt össze, hanem **Marciányi György** lovaggal is, akinek lábai sínek közt vannak. Ez aztán a *rasuti szerencsétlenség*.

— **Polonyi Géza** nemes nyilatkozattal mond le a függetlenségi párt elnökségéről. **Ugron Gábornak** most már csakugyan nincs más választása: vagy *beugrik* vagy *kiugrik*.

— **Speizer Guszti**, a bácskai oroszlan, kiszabadult az állami vasketreczből és báránynyá változott. Csudálatos párbajairól azóta nem beszél, ha nincs hallgatósága.

— **Asztfaldirozás.** A Ferencz-téri ácsorgók tényleg megkezdték a térnek asztfaldirozását, a széleiről befelé szépen sorjába. Ha így haladnak, remélhető, hogy a téli fagyok beállta előtt az egész terület asztfaldirozva lesz.

Szögedi átkok.

Adjon az uristen neked egy jó hivatalt, — a Tombázt-féle fatelepen.

*

A Felmayer Guszti esösze nézzen kutyának.

*

Legyen korezmád és mulassanak abban sokan a *findanczok* közül.

*

Kurizálj a kártyázó szöke kasszirnőnek.

Szenzációs elkeresztelés Szegeden.

Szenzációs elkeresztelés történt a lefolyt héten Szegeden.

Kass János diadalmas „Ország” nevű paripája a löverseny alkalmából „Vihar”-nak kereszteltetett el. A merényletet a „Szegedi Napló” tudósítója követte el. Ebből előreláthatólag „Ország”-os, „Vihar” lesz.

Szinnyei papa papirkosarából.

— A szegedi írók önéletrajzai. —

Oltványi Pál plébános, címzetes földéaki prépost, örökös püspök-konkurrens, jeruzsálemi kereszties apát stb. Születtem a szent Oltványi családból alsóvároson, már gyermek koromban éreztem, hogy püspök leszek, de az ármány győzött, eddig haszontalan imádkoztak értem az alsóvárosi apáczáim, Rózsa Ferencz is kiűtött a nyeregből. Mivelhogy egy olyan lángész, mint én, nem temetheti el magát Földeákon, kiadtam árendába a parochiámat. Elég jól fizet. Én pedig igazgatom az alsóvárosi szent apáczáimat és iskolámat és tanítom a báránykáimat a szent zsolozsmára: Dicsértessék Oltványi Pál. Irodalmi műveim a következők: Oltványi Pál élete és működése. Oltványi Pál szent énekei. Az Oltványiak szentté avatása. Dicsértessék Oltványi Pál. Az apácza-élet szentsége. Az Oltványi apácza-iskola. Oltványi mint költő. Oltványi mint pap. Földeák teremtője. (Ez szerénytelenség nélkül én vagyok.) Pál apostol Földeákon. (Szerénytelenség nélkül, ez is én vagyok.) Oltványi és Földeák népének szaporodása. A sátán és a belv. parochia. (Ez még az asztalfőökomban van.) Vass Mátyás az eretnek, máglyán. (Ez is a fiókomban van.) Egyéb műveim: Macskák szerelme. (Énekes tankönyv.) A szellemek országából. Szindarabok, előadják az iskolai báránykáim. Pál apostol a szegedi apácza-iskolában. (Énekes tankönyv.) Hogy kell az adót fizetni? (Melyben mint fináncz-zseni mutatom be magamat) stb.

Krikkay Gusztáv: Ki vagyok? Mi vagyok? Önöknek tudni kell. Világ-zseni. Látköröm az egész világ. Hugó, Shakespeare, Byron, Petőfi látták csak azt, amit én látok. Van-e önnek gyermeke? Van. No, én megmondom: ki az apja? Gyalázat, Mikszáthtal íratni meg Szegedet írásban és képben, mikor én itt vagyok. Itt van a művem az asztalom alatt és az egész világon. Ha önöknek is olyan széles látkörük volna, mint nekem, önök is látnák, hogy épen most olvassa művem — Boulanger. Ez a kis iczi-piczi zseni.

Különbön születtem. Adjó.

Kósa Lajos: Születtem bundában, mint a subagallér, mikor fehér paplan alatt állt a nagy természet. Pallérnak neveltek, de költő lettem. Én vagyok az, aki a füttyülő költő-masínát fölfedeztem. A jambusok kora lejárt. A költőnek ezentúl előadásokat is kell tartani.

»Mert mi a költő?
Egy komédiás.« (Ez az én versem).

Ha lünek a versemben, én lüvök.

Ha esznek a versemben, én öszök.

Ha macska vonyít benne, én csavarom a farkát.

Ha agyonlünek benne, az asztal alá esek. És így tovább.

A költőnek elő is kell adni azt, amit megversel. Műveim a m. t. akademia megbízásából a „Hüvelyk Matyi”-ban láttak napvilágot.

Bányász Imre: Születtem estenden, Szegeden költővé, voltam pinczér, tüzoltó, de mindig költő, lángoló költő, s lángomat 100 szivattyú se oltotta el. Írtam drámát, operát, tragediát, vígjátékot ezen címmel: „Oltványi Pál.” A kórház-doktorokról tudományos művet írtam. Találmányaim: A magától fülö kemence. Buggyelláris, amiből mentől több pénzt kiveszel, annál több lesz benne. Meghaltam 1889-ben.

Dankó Pista: Én vagyok az a híres cigány, aki nem születtem komisz ezigánynak, aki másnak muzsikálva keresi a kenyerét, én notát csináltam eddig, most mögtanultam bötüt vetni, hunczut aki író nem lösz, mikor az öljan könnyen mén. Első irodalmi művem: Csárdás Trézsi népszimű. Először színre került Szatynazon a korcsma állásban 1871-ben. Egy Peterdi színész elrontotta, de így is jó volt a városligeti színhörnek, ahol most előadták. A közönség számtalanszor kihívott. „Lássuk a cigányspecialitást.” A fővárosi lapok nagy meglepetésemre — komolyan foglalkoztak velem.

A rugós tehen.

— A szegedi piaczról. —

Atyafi: Hogy adi nénémasszony ezt a tehenet?

Asszony: Sömmi héjáva 80 püngő.

Atyafi: (Nézi erősen): Osz van-e legalább is valami baja?

Asszony: Ha mán mög kö mondani, egy kicsit bizony rugós.

Atyafi: (a fejéhez kap.) Csökély baj, mer ugy is az ipamasszony feji.

P. B. Jó. Jún.

Csóka. Nem csipi.

—f. a.— Apróságai elég aprók, de nem elég jók.

Daru. Költeményeiből itt közöljük a következőket:

És mint az éj, oly fekete
Haja, mint a ruhakefe
Ejnye, ejnye teremtette
De a földhöz teremtette
Hogy fogát ott felejtette.

Báresak önt is a földhöz teremtette volna.

—s—i. Hogyne: derék Brauswetterünk épen új találmányon dolgozik: a kulcsesal felhuzható vadász-csizmán.

Felelős szerkesztő és kiadó:

HÜVELYK MATYI.